

Publicerad 2023-09-13 02:42 av 1 SIGFRIDSSON

I KLARHET IMMA

LÄNGST UTE PÅ EN HOLME

Längst ute på en holme där havet väter skären
står kampen att skydda tankarna från insynen

Mörkad ligger Stigen — Mörkad ligger blicken

Bränner Orden.

Lyfter blicken,
slagen den drar till marken att kvara

En vänlös...

ty mattat glitter är odugligt

En kärlekslös...

ty putsat glitter är befängt

Rör senare vid dammet fallet ödestugegolvet,
i lånat nattläger, sliten itu och famnande Intet

Mörkad ligger Gården — Mörkad ligger skogen

Striden hugger.

Lyssnar,

hör stillheten vandra över skogens insjö
när solkattade månan glänser i träårorna

Står lustdräpt, vacklar,
i ljusan sommarnatt framför inre skygga tankar

Drar åt tyngder, hotar,
i mörkan sommarnatt där alla Svaren sig frågar

Släpad till Livet märkt igen
In i klarhet och imma hälld

Hatet så starkt att det vägrar sig fäste
att ta strandhuggen nere vid de tio floderna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren 1 SIGFRIDSSON med Poeter.se id #48021 innehar upphovsrätten